בשדה הוא וישבו אחיו: ויעברו אנשים מדינים
סוחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו
את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף ויביאו את
יוסף מצרימה: וישב ראובן אל הבור והנה אין
יוסף בבור ויקרע את בגדיו: וישב אל אחיו ו
ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא: ויקחו את
כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת
בדם: וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם
ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם
לא: ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף
טרף יוסף: ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק
במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים: ויקומו כל בניו
וכל בנתיו לנחמו ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו: והמדנים
מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר
הטבחים: ויהי בעת ההיא וירד
יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו
חירה: וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע
ויקחה ויבא אליה: ותהר ותלד בן ויקרא את שמו
ער: ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן: ו
ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה
בכזיב בלדתה אתו: ויקח יהודה אשה לער בכרו
ושמה תמר: ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה
וימיתהו יהוה: ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת
אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך: וידע אונן כי לא

בסרנא הוא ובקבילו אחוהין
בבלי מדיצאי הגרי בגדו ותפס
את יוסף לערביאי בעשרין כסף ו
את יוסף למיצריים ותכריעון לגובא
והית לית יוסף בגובא ובדע ית לבוש הוי
ותב לות אחוהי ואמר שלימא ליתוהי
ואנא ליאן אנא אתי ו ונסיבו ית פיתגמא
דיוסף ונבסר ענפיראי בר מדו ונטבלו
ית כתונא בדמיא ו ושלחו ית פתגמא
דפסי ואתיו לאבוהון ואמרו דא
אשכחנא אישתמודע פלן כתונא
דברך הוא אם לא ו ואשתמודעה
ואמר כתונא דברי חייתא בישתא
אכלתיה מקטל קטיל יוסף ו ובדע
יעקב לבוש הוי ואסר סקין
בחרי מתניה ואתאבל על ברה יומין
סגיאין ו וקמו כל בנוהי וכל בנתיה
לנחמותיה וסריל לקבלא תנחומין
ואמר ארי איחות לות ברי עד
אכילנא לשאול גבפא אתיה
אבוהי ומדינאי זבינו יתיה
למיצרים לפוטיפר רבא דפרעה
רב חטולאי: והוה בעידנא ההוא
ונחת יהודה מלות אחוהי ונסטא
לות גברא עדלמאה ושמיה חירה ו
וחזיא תמן יהודה בת גבר כנענאי
ושמיה שוע ונסבה על לותה
ועברית וילדת בר וקרת ית שמיה
ער ו ועברית עוד וילדת בר וקרת
ית שמיה אונן ו ואוסיפת עוד
וילדת בר וקרת ית שמיה שלה
והוה בכזיב כד ילדת יתיה ו ונסיב
יהודה אתתא לער בכריה ושמה
תמר ו והוה ער בכריה דיהוה
ביש קדם יי ו ומיתיה יי
ואמר יהודה לאונן עול לות
אתתך ויבם יתה ואקים
זרעא לאחוך ו וידע אונן ארי

ויכירה ויאמר: וחכם יתיה ושדר פגון דברי היא לו חיות ברא אכלתה יתיה ולא מתקטל ייתקטיל בדם ברי יוסף. כדם חדי אנא ברות קדושא היך אמרו בישא דיישא לקובלו לפעיר שלעגא דרעיא

בסרנא בשרינו בלוד ובסרמ"ח

וישמעו וקבלו מימרה
וכל שמיעה שהיית
קבלה דברים כגון ו
וכגון וישמע יעקב ביל
אביו ששה ושמע
מתרגמת וקבל וכל שהיה
שמיעת האזן כגון וישמע
את קול מתהלך בגן וכן
שמעתי וישמע ישראל
שמעתי את תלונת בני
מתרגמין ושמע
מלעיעת שמיעת קדמיי
ויעברו אנשים מדינים
זו הוא שיומא מחתה
והדיעך הכת שנמכר
פעמים הרבה ומשמע
בני יעקב יותיסף ו
הסר ויתרוד דן
ישמעאליה והישמע
מדינים והמדנים מכר
אותן אל מצרים ת
בעשרים כסף טעם כסף
לא יחיד וכי תעלה
דעת שריפה טעות ו
מיכר כמשורים אולא
מתחד בחשיים ועשרים
שמכור ברח ומיתן דמין
והוריקן תמן תרש
ישב ראובן ומשכיר
לא הוה טוס מהנגב
יוסף וילד ולשמש את
אבוי לא עבוקהיה
מעוהן ותעניתו על
מלטל יעוע יומן: ומה
אנו מן אנה אמרדה
מעגרו של אבון: ששיר
עזים דמו דומה לשל
יודס: הכתנת דה שמה
וכשהיא דבוקה ותנה
אחרת מן מטה יוסף.
כתנת פסים כתנת בד
מן נקוד כתנת ו
ויאחר כתנת בד היא
זו חיה רעה אכלתהו

נוגעה בו רוח הקודש
מופה שתמנה בן
יוסף דמסר יעקב ומיה
ויגלה לו הקב"ה עתיד
שהחריבו וקיללו את
כל שיגלה ושתמנה ו
לחק שהם אבו ויעקב
היה ודע שחוא ק
אבל אוב הייתי אבל
והקב"ה מיעה לעלה
יומים ימים עשרים
ושתים שנה משמיטה
ומאן עד שיורד יעקב
ומיגרים שנים יוסף. ן

כל שנה ושנה ושאוס לנחמיה אוי
כנעניות הין אלו מחו כל בנותיו מותיו
שיהין מדים נושע לקדוש לחתן בנ
ולכולן הון שמאון לתנחם מן ידב

שבע עשרה שנה ונו' וכן שלשים שנה היה
בעמדו לפני פרעה ושבע שני השבע וכו' ה
שנתים הרעב כשבא יעקב ומיעים דדרי
עשרים ושתים כגון עשרים ושתים שלו
קיים יעקב כמוד מאבוים עשרים שנה
שהיה בבית לבן ושתי שנים בדרך בשובו
אמת לבן שנה וחצי מחוכה וחצי בבית
וזהו שאמר ובכן הי עשרים שנה בבית
ליהן עלי הן סופי לאות סגדן וכל כעלו
ר יהודה אומר אחיות תמיות טלהיעב
כל שכנו ושבנו ושאוס לנחמיה אוי
כנעניות הין אלו מחו כל בנותיו מותיו
שיהין מדים נושע לקדוש לחתן בנ
ולכולן הון שמאון לתנחם מן ידב

יכול לקבל תנחומין על החי ומטו רשות
שעל המת עזרה גדרה שישתכחו ו
הלב ולא מן החי ארד אל בני מן עלבי
הרבה הם שמשמשין בשון על אלשאול
ואל בית הדמים אל הלקח המתן ואלמת
חמיה ומישה מדבר שמיה כבשונו
לשון קבר הוא ביאלי יוקבר ולא מתנחם
כלומר ומדרשו נהנה מיין הם היה
אמור כידי ומפי הגבורה אפילו יומתיחר
ומכני בחדי הובנוח אנ שאינו מיאה נהנה
ויבך אותן אבין ויקח בוכה היה מפ
ערון שלי יעקב אות לא היה מתנחם שהיה
ידע שיהוסף חי: הטבחים שו חעי מהון
המלך ויהי בעת ההיא ומה מכה פנט